

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. május 26.
Szentháromság vasárnapja

Három személy

Pünkösöd vasárnapját követően a mai napon a Szentháromságot ünnepeljük és arra a keresztény hitigazságra figyelünk, amely szerint egy Isten van, aki három személy: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A keresztény hitünk egyik legmélyebb tartalmú és legfontosabb igazsága, hitigazsága ez, ugyanakkor hittitokról is beszélhetünk, hiszen lehetetlen megértenünk emberi ésszel a Szentháromság lényegét. Mindaz, amit a Szentháromságról tudunk, elsősorban nem is az emberi értelemnek vagy a tudományos teológiai fejtegetéseknek köszönhető, hanem az isteni kinyilatkoztatásnak.

Azáltal, hogy a mennyei Atya elküldi a világba megváltóként a Fiút, azaz a második személyt, valamint azáltal, hogy az ő mennybemenetele után eljön a világba a harmadik isteni személy, a Szentlélek, kinyilatkoztatja nekünk a szentháromságos Isten belső életének titkát.

Azzal, hogy ily módon feltárja előttünk önmagát, Isten meghív minket, hogy közösségben éljünk ōvele. E közösségünk a keresztség szentségekor jön létre, amelyet az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében kapunk. Ettől kezdve a keresztény szóhasználat szerint az Atya gyermekeivé, a Fiú testvéreivé és a Szentlélek templomává válunk. Istennel való kapcsolatunknak éppúgy a szeretet az alapja, miként a szentháromsági személyek egymás közti kapcsolatának.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egymás iránti szeretete nem zárul be, hanem megnyílik az ember felé, aki talán éppen azért, mert Isten a saját képására te-

remtette, nyitott erre a szeretetre és képes elfogadni azt.

Miért hiszünk a Szentháromságban? – tehetjük fel a kérdést magunknak. Válaszunk nagyon egyszerű: azért hiszünk a Szentháromságban, mert Jézustól tudjuk, hogy létezik és ő biztosan nem állított olyat, ami nem igaz.

Tőle tudjuk meg, hogy milyen tökéletes egység létezik közte és az Atya között. Csak néhány példa erre, amelyeket Jézus mondott: „Minden, ami Atyámé, enyém is” (Jn 16,15). „Aki engem látott, az Atyát is látta” (Jn 14,9). „Én az Atyában vagyok és az Atya énbenem” (Jn 14,11). A Szentlélekről pedig azt tanítja Jézus, hogy meg fogja őt dicsőíteni, mert az övéből veszi mindazt, amit hirdetni fog (vö.: Jn 16,14).

A Szentlélek megígérésekor pedig a következőket mondja: „A Vigasztaló, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít benneteket mindenre” (Jn 14,26).

Kiben hiszek?

Sok, különféle élethelyzetben lévő ember feltette már nekem a kérdést, hogy hiszek-e Istenben. Az ilyen kérdésekre mindig egyszerűen próbálok válaszolni.

Egyszer például egy évek óta igen súlyos betegségben szenvedő és ágyhoz kötött, idős asszony azt kérdezte, hogy hiszek-e Istenben, mert ő azóta nem hisz, amióta ezzel a betegséggel bünteti?

Azt válaszoltam, hogy abban az Istenben, akiről ő azt gondolja, hogy bünteti, én sem hiszek. De hiszek abban az Istenben, aki önként vállalta a szenvedést másokért, aki vigaszt nyújt a betegeknek és aki megerősíti őket a betegség elviselésében.

Élet a szeretetben

Mindenható Istenünk! Te nem csupán szeretetet érzel a teremtmények, s köztük legfőképpen irántunk, emberek iránt, hanem te magad vagy a szeretet.

Amikor téged keresünk, mindig a szeretetet keressük. Amikor téged akarunk egyre jobban megismerni, akkor a szeretetet akarjuk megismerni. Amikor utánad vágyakozunk, végső soron a szeretetre, a tökéletes szeretetre vágyakozunk. Ébressz rá minket arra az igazságra, hogy amikor meghívsz minket a veled való életre, akkor a szeretetben való életre hívsz bennünket!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Szentháromság vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Krisztus Teste és Vére: Úrnapija
Péld 8,22-31 Róm 5,1-5 Jn 16,12-15	Sir 17,20-28 Mk 10,17-27	Sir 35,1-15 Mk 10,28-31	Sir 36,1-2.5-6.13-19 Mk 10,32-45	Sir 42,15-26 Mk 10,46-52	Sir 44,1,9-13 Mk 11,11-26	Sir 51,17-27 Mk 11,27-33	Ter 14,18-20 1Kor 11,23-26 Lk 9,11b-17